

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe:

V tem postopku tožnik, ki je bil v trenutku nastopa dela oktobra 1985 razporejen v naziv A7, plačilni razred 3, izpodbija odločbo OPI o tem, da ne spremeni navedene razporeditve v naziv A6, plačilni razred 1, da ne obnovi njegovega kariernega naziva in da odločba o prerazporeditvi učinkuje od 5. oktobra 1995 dalje.

Tožnik v tožbi zatrjuje enake razloge kot tožnik v zadevi T-125/04 v zadevi Rouseaux proti Komisiji.

Tožba Cargill B.V. proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 14. aprila 2004

(Zadeva T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Cargill B.V., s sedežem v Hagu (Nizozemska), ki ga zastopata H.J. Bronkhorst in J.F. van Nouhuys, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 14. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 5. januarja 2004, naslovljena na tožečo stranko;
2. Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije s katero je bilo odločeno, da odpust uvoznih dajtev v predmetni zadevi ni upravičen. Odločba je bila sprejeta po tem, ko je Sodišče v zadevi Kraljevina Nizozemska proti Komisiji, C-156/00, razglasilo za nično odločbo Komisije K/2000/485 kon. (1).

Tožeča stranka je v Evropsko skupnost v skladu s postopkom aktivnega oplemenitenja uvozila koruzo, ki je bila namenjena predelavi v glukozo in ponovnemu izvozu. Tožeča stranka je imela vsa potrebna dovoljenja za enakovredno nadomestitev. V izpodbijani odločbi je Komisija navedla, da izvožena glukozna ni bila pridobljena izključno iz koruze, temveč je bila uporabljena tudi pšenica, ki izvira iz notranjega trga. Nizozemski organi so izterjali v zvezi s tem dolgovane dajatve. V izpodbijani odločbi je Komisija zavrnila zahtevo za odpust navedenega dolga.

V utemeljitev tožbenega zahtevka tožeča stranka navaja prvič, kršitev pravice do obrambe. Še posebej zatrjuje kršitev pravice biti zaslišan in pravice do vpogleda v spis.

Tožeča stranka zatrjuje tudi kršitev člena 13 Uredbe št. 1430/79 (2) ter kršitev člena 239 Uredbe št. 2913/92 (3) kot tudi členov 905-909 Uredbe št. 2454/93 (4). Tožeča stranka prav tako zatrjuje kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 253 ES.

Po stališču tožeče stranke je Komisija napačno ugotovila, da tožeča stranka očitno ni izpolnila pogojev, ki jih je navedla Komisija v dovoljenju za aktivno oplemenitenje. Po mnjenju tožeče stranke je izvozu namenjena glukozna, pridobljena iz koruze in pšenice, imela enake značilnosti kot glukozna pridobljena izključno iz koruze. Zato tožeča stranka meni, da oba proizvoda spadata v isto postavko skupne carinske nomenklature. Po njenem mnenju je edina nepravilnost, ki se ji lahko očita ta, da je deloma opravila izvoz po izteku roka šestih mesecev, ki je bil določen v dovoljenju.

Tožeča stranka na koncu zatrjuje tudi kršitev načela sorazmernosti.

(1) Sodba Sodišča z dne 13. marca 2003 v zadevi Nizozemska proti Komisiji, C-156/00, Recueil, str. I-2527.

(2) Uredba Sveta (EGS) št. 1430/79 z dne 2. julija 1979 o povračilu ali odpustu izvoznih ali uvoznih dajatev (UL L 175, str. 1).

(3) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

(4) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti.

Tožba Télévision Française 1 SA proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. aprila 2004

(Zadeva T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Jezik postopka: francoščina)

Télévision Française 1 SA, s sedežem v Boulogne (Francija), ki jo zastopa Jean-Paul Hordies, avocat, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 13. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.